

Zalán Tibor

Nézzük egymást

Bahget Iskander képét nézve
Sára lányomra gondolok

*Hát megjöttél
Nézel – nézlek Én vagyok az anyád
Megjöttél hát
Nézlek – nézel Azt mondom kisfiam
Egyszer majd megszólalsz te is
és azt mondod anyám
Hát megérkeztem én is hozzád
Mert hosszúak voltak a napok
és nehezek és édesek mint nyáron
a görögdinnye és súlyosan
görögtek el a napok és te bennem
és a hasam is végül mint egy
görögdinnye akkora volt pedig nem
pedig te lebegtél ott lágyan belül
én szépségem szólíthatatlan madaram
És szorosabb volt a kötelékünk a
köldökszinórnál mi összekötött minket
és tudhatod erősebb marad kötelékünk
minden kötélnél Majd rájössz erre majd
egyszer ezt is megtudod Nézlek és
töprengek hogy mondjam el neked
mennyire vártalak s a félelmemet
amíg ott bent lebegsz – bennem – csak
addig vagy biztosan az enyém
és itt kinn már meg kell majd
osztanom téged másokkal is
Hát megosztalak és lassan édessé
érik bennem minden félelem*

*Látod
még alig születted meg de már
készülök majd ne kérdezzem meg
hova mész csak nézlek szomorúan
utánad amikor először
kell egyedül elmenned valahova*

*Majd ne kérdezzem
kivel találkozol amikor
először kell szeretned mást úgy
ahogy az anyádat nem szeretheted
Látod
még járni sem tudsz
de már attól rettegek hogy elmész
hogy egyszer sokáig távol leszel
Látod
még beszélni sem tudsz de
már attól félek valamit majd
elhallgatsz előlem s én nem segíthetek
Látod
még semmi sem vagy nélkülem
de már a távolságok magányába
veszni féltelek s hogy megperzselődsz
a túl közeli éles lángok között
De ne félj nem leszek önző veled
Minden úgy lesz ahogy lennie kell
Majd Ha majd mindennek úgy kell lennie*

*De addig ringatlak
de addig még sokat nézlek
de addig még sokat nézel
de addig még nézzük nézzük egymást
én aki úgy vártalak s te aki végre megérkezett*